Martí Gironell

amb la presència de l'autor

L'Arqueòleg

CLUB DE LECTURA 23

18 de juny del 2012

Vida i Obra

Martí Gironell va néixer a Besalú l'any 1971.

Es va donar a conèixer com a escriptor l'any 2007, quan la seva primera novel·la, ***El Pont dels jueus***, es va convertir en un sobtat èxit de vendes. Situada a la Besalú medieval, i amb el rerafons de la construcció del seu famós pont romànic, en aquesta novel·la ja són presents totes les claus que identifiquen l'obra narrativa de Martí Gironell: l'acurada ambientació històrica, el gust per l'aventura, una acció de ritme trepidant i un estil igual de ràpid, lleuger i molt viu, sempre al servei de la història.
Un any després, el 2008, va aparèixer ***La Venjança del bandoler***, guardonada amb el premi Néstor Luján de Novel·la Històrica, que explica les aventures de Josep Pujol de Can Boquica, bandoler de Besalú, durant els anys difícils de la Guerra del Francès.
I l'any 2011, publicada també per Columna, ha aparegut ***L'Arqueòleg***, una novel·la d'aventures ambientada a Terra Santa on el nostre autor torna a servir-se d'un personatge històric, en aquest cas el monjo Bonaventura Ubach, per recrear a partir d'ell tot un període històric i bastir-ne una història absorbent i plena d'acció.

Martí Gironell és llicenciat en periodisme i en filologia anglesa, i, paral·lelament a la seva feina com a escriptor, ha desenvolupat una important carrera periodística en la ràdio i la televisió. Actualment treballa als serveis informatius de TV3.

(Dins: Espai de llibres. El bloc de llibres de la Biblioteca Ca n'Altimira)

Llibre

L'arqueòleg: *De Montserrat a Terra Santa perseguint un somni*
Martí Gironell novel·la amb un absorbent pols narratiu l'arriscada aventura a Terra Santa del monjo català que va crear la Bíblia de Montserrat.

En la seva tercera novel·la, Martí Gironell tracta per segona vegada en clau de ficció un personatge real, en aquest cas el monjo de Montserrat Bonaventura Ubach, artífex de la Bíblia de Montserrat i del museu de l'Orient Bíblic d'aquest monestir, creat el 1911. En concret, adapta de forma lliure els dos viatges d'Ubach per terres bíbliques, d'Egipte a l'Iraq, plens de riscos físics, que el monjo va emprendre per contrastar les sagrades escriptures amb els seus escenaris reals i aconseguir peces arqueològiques representatives.
Alhora, hi afegeix una subtrama que recorre tota l'obra, al voltant de les túniques de la sagrada família de Jesús, la qual accentua el caràcter novel·lesc de la història. Un tret distintiu del llibre és l'entretingut accés del lector als grans referents de la cultura religiosa de la mà d'un personatge històric vinculat a un símbol català com Montserrat, el museu bíblic del qual commemora el seu centenari l'any 2011.

Opinions

L'any 1910, Bonaventura Ubach, monjo del monestir de Montserrat, té la intenció de fer una recerca a Terra Santa per augmentar el seu coneixement de les narracions de les Sagrades Escriptures. Al mateix temps el seu objectiu és recopilar objectes i integrar-los amb aquest nou coneixement per nodrir el museu bíblic del monestir. Ubach s'embarcarà en una gran aventura per territoris plens d'entrebancs i perills que més d'una vegada posaran a prova la motivació del monjo.
Martí Gironell ens porta en la seva tercera novel·la una narració plena d'intriga que uneix l'aventura més pròpia d'Indiana Jones amb les reflexions que propicia el tema religiós. Gironell recull els viatges que va fer Bonaventura Ubach a principis de segle i els uneix a multitud d'escenaris i personatges històrics per portar-nos l'origen de la Bíblia de Montserrat i del Museu de l'Orient Bíblic. L'autor difumina les fronteres entre el que va succeir en realitat i el que és producte de la seva pròpia imaginació i aconsegueix omplir el camí d'Ubach de màgia i emoció.

La documentació que l'escriptor ha fet servir per ***L'Arqueòleg*** està present en totes i cadascuna de les pàgines, en els diàlegs d'Ubach amb les persones que es troba, en les detallades descripcions dels paisatges, la vida i els costums de la zona i en tots aquells personatges que, malgrat no es van trobar amb Ubach en la realitat, sí que van existir i formen part de la història de la regió. L'esforç per ser veraç no suposa un problema per la narració ja que Gironell es preocupa per alternar les parts més descriptives amb moments plens de perill, emoció i reflexió que arrodoneixen el conjunt.

M'agradaria destacar dos aspectes de la novel·la, un més positiu que l'altre. D'una banda, la lectura de cada capítol té un punt de paràbola ja que es pot extreure un ensenyament o reflexió final que en molts casos no està explícitament reflectit en les pàgines del llibre i pressuposa un nivell de lectura addicional per la novel·la. De l'altra, hi ha una trama de fons al voltant de tres túniques que l'apropa més a les novel·les d'acció amb base històrica i que té com a objectiu enganxar des del començament al lector però que, des del meu punt de vista, podria estar millor integrada en el conjunt de la novel·la.
Tot i així, aquest petit comentari no afecta a la qualitat general de l'obra, una excel·lent conjunció d'història, aventura i reflexió que dona una molt bona estona de lectura i permet entrar en la vida d'un personatge apassionant. ***L'Arqueòleg*** és un exemple de qualitat literària i de la profunditat que pot assolir la novel·la

amb base històrica i és totalment recomanable per qualsevol tipus de públic, aquell que busca entreteniment i aquell que busca entendre millor el nostre passat.

(Per David Fajardo)

M'ho he passat molt bé llegint aquest llibre. Es una novel·la basada en el viatge que va fer el monjo de Montserrat Bonaventura Ubach a la península del Sinaí i a Mesopotàmia durant l'any 1910 amb l'objectiu de conèixer els escenaris descrits a la Bíblia i recollir material per tal de formar un Museu Bíblic a Montserrat, així com fer fotografies per a una edició il·lustrada de la Bíblia en català.

Personalment, tot i tenir algunes referències prèvies, vaig descobrir a Bonaventura Ubach arran la lectura del dietari de la seva estada a l'Iraq durant quinze mesos entre 1922 i 1923. Posteriorment, aquest agost també vaig visitar la sala "Viatge a l'Orient Bíblic" del Museu de Montserrat, alhora que vaig llegir la segona edició del seu llibre "El Sinaí. Viatge per l'Aràbia Pètria cercant les petjades d'Israel", publicat el 1955 i que explica detalladament tant el viatge de 1910 com dues estades posteriors al Sinaí en 1928 i 1932. D'aleshores ençà no he deixat d'interessar-me per ell.

En aquesta novel·la, Martí Gironell ens transporta al món àrab de començaments del segle XX. Tenim dos grans moments: la travessa pel Sinaí damunt d'uns dromedaris (només tres, el mínim imprescindible per a fer el viatge i sense fer cas als funcionaris que volien més animals i així poder cobrar més diners), acompanyat d'uns beduïns i el seu gran coneixement del que significa viatjar per una terra tan aspra com pot ser el desert. Posteriorment, un viatge en cotxe (un Ford T atrotinat on els passatgers representen les grans religions) entre Jerusalem i Bagdad. En tots dos viatges, hi destaca per damunt de tot la fèrria voluntat de Bonaventura Ubach per tal de fer realitat els seus objectius i arribar als diversos llocs que, prèviament, havia planificat.

En la travessa pel desert hi trobem representats alguns dels moments especials que Bonaventura Ubach descriu en explicar els seus viatges: la trobada amb un dels xeics locals que li surt a l'encontre per tal de reclamar-li l'abonament dels "drets per creuar els seus territoris" i del qual se'n desfà amb intel·ligència, fent veure que no l'entén i que només ha sortit al seu encontre per saludar-los, el coneixement de l'experiència local transmesa per moltes generacions i que li permeten reviure alguns moments bíblics, com les interminables festes per celebrar un matrimoni i que li fan comprendre com devien ser les bodes de Canà.
També tenim ben representada la visita al Monestir de Santa Caterina del Sinaí, explicant com la gent del país encara segueix el costum d'entrar a l'interior del recinte enfilant-se per una finestra i no pas per la porta, que fins no fa pas massa temps (a l'època en que ells la visiten) estava tapiada. A l'interior es troben amb un retaule d'origen català, la mòmia d'un monjo venerat i un moment esgarrifós en descobrir el costum d'amuntegar els ossos dels monjos morts.

Durant tot el viatge anirem coneixent la saviesa dels seus companys àrabs, els quals també demostren una admiració creixent per Ubach davant el respecte que demostra per la seva cultura, llengua, creences i tradicions. També la novel·la ens transmet l'emoció que, internament, segurament sentia el monjo en trepitjar els mateixos escenaris que, uns segles abans, havien estat l'escenari on transcorria allò que explica la Bíblia.

Altres elements prou interessants són la plasmació de la continua obsessió per a la realització de fotografies… en tot moment ho aprofita per a fer una fotografia pensant en la il·lustració que vol fer de la Bíblia, i també el seu continu interès en negociar la compra de restes arqueològiques o etnogràfiques i que avui podem veure al Museu de Montserrat. Per damunt de tot, sempre els objectius de l'estada són ben presents en la ment de Bonaventura Ubach.
I un dels moments més al·lucinants és la visita al Museu Egipci del Caire… malgrat que sembla del tot ficció, es gairebé una

descripció acurada de com Bonaventura Ubach va poder comprar les mòmies que avui podem veure al Museu de Montserrat. Aquí no cal ficció, ja que la realitat és ben increïble.

Ara bé, també hi trobem elements de ficció que afegeix Gironell per tal de crear una novel·la: l'aparició d'alguns personatges coetanis, com és el cas de Lawrence d'Aràbia amb qui intercanvi unes paraules mentre visita unes excavacions arqueològiques, una trama amb morts i persecucions relacionades amb les que podrien ser les túniques utilitzades per Jesús, Maria i Josep mentre van viure a Egipte o els dubtes del seu company de viatge… tots aquests elements de ficció són identificats per l'autor en un epíleg al final del llibre.

L'Arqueòleg és la tercera novel·la de Martí Gironell que llegeixo. Després de ***El Pont dels jueus*** i ***La Venjança del bandoler***, aquest nou llibre representa una evolució significativa en l'estil de l'autor. A diferència de les altres dues novel·les, on a partir d'un fet o personatge històric es construïa la trama de ficció, ara l'ordre s'inverteix: a partir d'una història real, ben documentada, crea una trama d'aventures on només li cal afegir alguns elements extres. I el resultat és francament interessant.

En definitiva, un llibre del tot recomanable per a tothom a qui li agradi la novel·la històrica.

(Dins: Diari d'un llibre vell: http://www.llibrevell.cat/wp/)

Entrevistes

Amb l'aval de l'èxit obtingut amb el ***El Pont dels jueus*** i ***La Venjança del bandoler***, l'escriptor Martí Gironell publica ***L'Arqueòleg*** (Editorial Columna), la seva tercera novel·la històrica. El fil argumental del nou llibre s'articula al voltant de la figura de Bonaventura Ubach, un monjo aventurer que a principis del segle passat va viatjar de Montserrat a Terra Santa amb la voluntat de contrastar en els escenaris reals allò que expliquen les Sagrades Escriptures. Durant aquell periple –no mancat d'entrebancs— va adquirir escultures, tombes, mòmies i joies que avui dia formen la col·lecció de l'Orient bíblic del Museu de Montserrat. Una història singular que Gironell recupera en forma de novel·la.

Què el va atreure de la figura del pare Ubach?
Que un monjo a principis del segle passat decideixi abandonar la tranquil·litat de la cel·la monàstica i s'atreveixi a viatjar al Pròxim Orient, l'antiga Babilònia i Mesopotàmia és un fet apassionant. El seu periple va ser una aventura: empès per la voluntat de conèixer va començar un recorregut que el portaria a viatjar amb camell pel desert del Sinaí, camí de Jordània i Síria, i a recórrer l'actual Iraq amb un Fort T, amb els entrebancs que a l'època tot això podia comportar.

Aquest llibre és una manera de reivindicar el personatge?
Totalment. Estic convençut que si hagués estat anglès, francès o nord-americà, sabríem tots els detalls de la seva vida, dins i fora del monestir. Però com que era modest, humil i català, només és conegut en cercles reduïts. Cal reivindicar-lo i recuperar la figura d'aquest monjo amb un esperit més aventurer que el d'Indiana Jones, amb el mèrit que totes les seves aventures són reals i no fruit de la inspiració d'un guionista.

Tot i així, li ha calgut afegir èpica a l'hora d'escriure la novel·la?
Una mica sí, però no gaire, no et pensis. Al marge de les seves peripècies hi he inclòs una subtrama novel·lesca que s'encavalca amb tot el que viure el pare Ubach. De totes maneres, l'origen d'aquesta trama són unes túniques que existeixen i que es poden veure al Museu de l'Orient Bíblic, a Montserrat.

Historiador, científic, col·leccionista, escriptor… quin és el millor qualificatiu per definir el pare Ubach?
Va ser un investigador incansable, encuriosit per tot el que veia. Feia i desfeia el que calia per aconseguir allò que li interessava, però sempre des de la legalitat i el respecte. La seva faceta com a biblista, arqueòleg i monjo es barreja amb la del botànic, antropòleg i viatger. Tot són cares del mateix personatge, aspectes de la seva personalitat que li permetien posar-se tothom a la butxaca.

És interessant com s'hi explica el procés d'adquisició de les obres d'art…
Quan Ubach comença a recollir objectes pel futur Museu de l'Orient Bíblic ho fa sempre amb molta cura de no emportar-se res que no pugui. En aquest sentit, tot està inventariat i pagat, amb els seus rebuts corresponents. Com que tenia molt clar que estava començant una obra que el sobreviuria, no volia embrutar la reputació de Montserrat. Es va cobrir molt bé les espatlles, perquè com a bon català guardava tots els rebuts per allò del "mai se sap", perquè ningú li pogués retreure res ni acusar-lo d'espoliar res.

Com han canviat els paisatges i la societat que Ubach descriu en els seus dietaris?
Quan parla de l'Iraq, per exemple, es meravella de la capacitat de ciutats com Bagdad per acollir diverses religions amb comunitats que convivien sense grans problemes. Avui, el context social i polític del país ha canviat tant que imaginar una societat similar és gairebé impossible.

(Dins: www.sapiens.cat)

Roser Pros entrevista a Martí Gironell: "La literatura del país ha de donar a conèixer personatges, reivindicar-los i lligar-los a la pròpia història"

Martí Gironell: "***L'Arqueòleg*** va ser el llibre més venut el Nadal passat i per Sant Jordi va estar entre els tres més venuts".
El naixement de la darrera novel·la de l'escriptor i periodista Martí Gironell (Besalú, 1971) gira a l'entorn d'una casualitat. Un dia, en Gironell estava fullejant un diari quan, de cop i volta, la notícia que s'estava restaurant una mòmia egípcia que hi ha a Montserrat, li va cridar l'atenció. Què hi fa una mòmia egípcia a Montserrat? Com hi ha anat a parar? En quines circumstàncies? La notícia també incloïa una fotografia en blanc i negre d'un monjo que havia viscut al monestir de Montserrat, el pare Bonaventura Ubach (Barcelona, 1879 – Montserrat, 1960), i al peu de foto hi deia "El pare Bonaventura Ubach, és el responsable de portar aquesta mòmia i molts altres tresors de l'orient bíblic a Montserrat".

Aquest va ser el punt d'arrencada d'en Gironell. De moment no va saber ben bé què fer de la informació que anava obtenint sobre el pare Ubach, però a mesura que anava endinsant-se en aquesta història, va entendre que calia posar sobre paper i des d'una visió novel·lada i moderna, la història del pare Bonaventura Ubach, barrejant una part (la més important) de biografia i una altra part de novel·la, per obtenir finalment, l'èxit literari del moment en català, ***L'Arqueòleg***.

L'arqueòleg

"*No coneixia el pare Ubach abans de llegir la notícia al diari, però em va cridar molt l'atenció*", comenta en Gironell. "*Vaig posar-me en contacte amb Montserrat i el cap de premsa em va respondre: "el pare Ubach, quin personatge!". A Montserrat em van donar un munt de documentació, una biografia que s'havia escrit sobre ell i em va deixar fotocopiar el seu primer llibre de viatges de l'any 1913*". Així va començar en Gironell el seu treball.

Ras i curt: "*Bonaventura Ubach era un monjo de Montserrat que el 1911 tenia la dèria de fer la bíblia en català, perquè no n'hi havia cap*", argumenta en Martí Gironell. "*Ell era un biblista, que havia estudiat els textos sagrats a l'Escola Bíblica de Jerusalem i li feia molta ràbia que no tinguéssim una Bíblia en català. Per tant, li va proposar a l'abat d'aquella època que el deixés viatjar pels indrets bíblics, d'on Ubach volia extraure tot el que pogués per fer la Bíblia en català, il·lustrada, amb fotos i dibuixos. A banda, també volia recollir i portar tot de peces, arqueològiques i també de flora i fauna, per fer un museu que ajudés a la gent a entendre el que s'explica a l'Antic Testament i que veient-ho i tocant-ho, ho poguessin entendre".*

Està clar, doncs: el pare Ubach era un aventurer que anava pel món armat només amb la seva pròpia fe. Però al mateix temps era un visionari que tenia un concepte museístic molt modern. "*El pare abat li va dir que sí a l'Ubach*", segueix en Gironell "*i per tant, el pare Ubach va viure, durant 35 anys, des del 1911 fins al 19454, constants viatges d'anada i tornada de Terra Santa a Montserrat, interromputs per la Primera Guerra Mundial. Va travessar Egipte, fins al Sinaí, Jerusalem, Jordània, Síria, Mesopotàmia, Babilònia (l'actual Iraq), tota la zona del Wadi Rum, Petra i fins a Grècia, perquè el Nou Testament està escrit en grec. Tot això fa que passi mil i una aventures al més pur estil Indiana Jones. Els seus llibres de viatges són dietaris d'un viatger per aquelles terres, en les que explica les peripècies i l'odissea que va viure per aconseguir la mòmia egípcia, per exemple, regatejant amb el director del museu del Caire o portant peces històriques, les quals, estan totes inventariades i amb el seu corresponent rebut perquè mai ningú pogués acusar Montserrat d'espoli o de saqueig*".

El pare Ubach va coincidir a Terra Santa amb distints arqueòlegs britànics que han passat a la història, com Leonard Wooley, per exemple, però també va trobar espoliadors britànics que no tenien tanta cura ni eren tan legals com ell. Gironell ho explica així: "*Al llibre també hi ha una crítica ferotge a aquell moment en el que francesos i britànics es repartien el botí colonial, mentre ell, un català vestit d'àrab, parlant àrab i amb una colla de beduïns primer i amb un atrotinat Ford T després, anant des d'Alep (a Síria) fins a Bagdad, va recorrent la pàtria d'Abraham i de Moisès, per traduir la Bíblia al català i posar les bases per construir el Museu Bíblic que, tot just ara, fa 100 anys que va obrir les portes*".

El Museu Bíblic del pare Ubach

"*Quan entres al museu bíblic i ja has llegit el llibre, fa molta gràcia saber la història que hi ha rera aquelles peces, com va costar aconseguir-les i portar-les, tant a nivell econòmic (només disposava de 10.000 pessetes) com a nivell personal. L'Ubach va haver de posar tot el seu enginy i tota la seva traça en aconseguir el que volia. Era un home molt respectuós, obert de ment, de mires, però mai imposava el seu criteri a ningú*", comenta Gironell amb una evident admiració pel personatge que a hores d'ara, tant bé coneix. I continua: "*Era un Indiana Jones sense fuet ni pistola. Això sí, era molt persuasiu i molt cabut (Hauré de fer més o menys giragonses però ho aconseguiré). Si volia fotografiar una noia perquè li havia semblat veure en la seva cara un personatge que s'imaginava de la Bíblia, volia aquella foto encara que per la cultura islàmica és impossible fer una foto a una noia, però ell se les va enginyar perquè el pare li donés permís per fer aquella foto. Com? Doncs en el llibre s'explica aquesta anècdota, entre moltes altres coses que li passen*".

A ***L'Arqueòleg*** també s'hi expliquen molts detalls de les cultures beduïna i àrab, que en Martí Gironell ha extret dels diaris del pare Ubach i de la documentació que s'ha anat procurant, a mesura que ha anat escrivint el llibre. "*He barrejat aquests trets culturals amb històries, llegendes, rituals i tradicions àrabs. Això enriqueix tot el relat perquè aquest, no deixa de ser un llibre de viatges, d'aventures, que permet conèixer el bressol de les civilitzacions: l'egípcia, la babilònica i la mesopotàmica; conèixer països que en aquell moment estaven emergint sota els paraigües imperials dels francesos i els britànics, abans que arribessin els italians i els nazis. I en tot*

aquest poti-poti, hi havia un català per allà al mig, fent de les seves. És al·lucinant!".

Malgrat totes les seves aventures i el que va arribar a aconseguir, el pare Bonaventura Ubach era un perfecte desconegut per a la immensa majoria de gent. Com pot ser que no el coneguéssim, abans de ***L'Arqueòleg***? "*Els lectors que ja han llegit el llibre, sovint es pregunten el mateix. L'Ubach era un monjo que a principis del segle XX s'embolica la manta al cap (i mai tan ben dit) i se'n va a fer un París-Dakar en camell",* bromeja en Martí Gironell. *"Com t'ho faries per travessar el desert amb unes condicions mínimes? perquè anava amb un esclop i una espardenya, molt a la catalana, amb el mínim pressupost no fos cas que gastéssim… Clar, és increïble, i tot, només per la tossuderia de recollir aquest coneixement, portar-lo aquí i compartir-lo amb els catalans*".

Tot recaptant proves de l'existència real de les històries bíbliques

No es pot perdre de vista l'objectiu que el pare Ubach es va marcar: reunir proves de l'existència real de les històries bíbliques. "*Amb això sí que es fot una colla de trucs als morros força importants*", diu en Martí Gironell francament, "*perquè tot i anant armat amb una gran fe, topa amb algunes coses que un altre diria per aquí no anem bé, això m'ho desmenteix, això altre m'ho desmunta, però ell sempre acaba trobant una explicació teològica al fet o al moment, però el lector va veient que allò no s'aguanta per enlloc. Si el lector té un coneixement religiós obtindrà una lectura d'aquesta novel·la diferent d'algú que no la tingui, però això no impedeix que passi una gran aventura, un gran viatge, que faci grans descobertes al costat del pare Ubach i de la resta de personatges que l'acompanyen*".

Un d'aquests personatges és el pare Joseph Vandervorst, que acompanya a Ubach des de l'inici del viatge, travessant el Sinaí i Egipte fins a la terra promesa, tot reproduint plegats el viatge de Moisès i els israelites fins arribar a Jerusalem. En Martí Gironell comenta sobre aquest personatge: "*És un monjo belga que va existir i que va estar estudiant amb l'Ubach a l'Escola Bíblica. Es deia Joseph Vandervorst. D'ell només en sabem el nom i en tenim una foto que li va fer l'Ubach. No en sabem res més i això m'ha permès crear un personatge com una mena de Sancho Panza del Quixot. Quan l'Ubach està esverat, l'altre el fa tocar de peus a terra (Ubach, per aquí no anem bé, Ubach, vols dir que d'aquí no en sortirem malparats? Ubach ves alerta). I a part, també em permet fer-li fer coses que l'Ubach no pot fer com per exemple, enamorar-se d'una beduïna i penjar els hàbits per aquesta beduïna. Em serveix per tractar la figura d'aquell monjo que se n'ha hagut de fer per obligació, perquè les famílies es treien de sobre els fills que no eren l'hereu i els enviaven al seminari. Així, mentre l'Ubach fa un viatge cap a un objectiu molt concret, l'altre fa un viatge interior per veure què està fent aquí, si realment aquesta és la seva vida, si això és el que vol fer. El llibre, per tant, té moltes lectures, moltes capes, més enllà dels viatges i les aventures*".

Moltes aventures en un sol any

"*Jo agafo només un any de la vida de l'Ubach, des que es planteja el que vol fer, fins el 27 d'abril de 1911, quan s'obre el museu. Però clar, això no vol dir que ell no continués viatjant. He agafat els elements més importants i he traçat un viatge en dues etapes, amb personatges diferents a la primera part i a la segona, amb un fil conductor que és ell, la seva història i la seva dèria*".

Un dels llocs que més sovint visita el pare Ubach, és el Caire. En Martí Gironell explica una anècdota força aclaridora: "*Al Museu del Caire el coneixien molt i amb en Reginald Engelbach, que és el director d'aquella època, eren col·legues. Hi ha una fundació a Montserrat que ha cuidat molt tota la col·lecció egípcia i van fer, ara fa 5 anys, un llibre il·lustrat amb els objectes que ell va portar. Per fer aquest catàleg, els responsables van anar fins al Museu del Caire per parlar amb la seva conservadora, amb qui van contrastar dades, especialment d'una figura en concret. La conservadora va buscar als arxius i va treure la fitxa amb el rebut dient: "Sí sí, això ho va comprar l'any 22 un tal Bonaventura Ubach, i va pagar tantes lliures; aquest home*

sabia, realment, què es feia i què comprava". Són anècdotes com aquesta que demostren la importància i la dimensió del personatge. Això és el que m'ha empès a endinsar-me en una història així i donar-lo a conèixer, perquè penso que també és un servei que ha de fer la literatura d'aquest país: no només donar a conèixer personatges i reivindicar-los sinó també lligar-los a la pròpia història".

(Dins Tarragona21: http://www.tarragona21.com)

Llibres de Martí Gironell que podeu trobar a la Biblioteca Bac de Roda:

🕮 ***L'Arqueòleg: de Montserrat a Terra Santa perseguint un somni*.** Barcelona: Columna, 2010. **N Gir**

🕮 ***El Pont dels Jueus*.** Barcelona: Columna, 2007. **N Gir**

🕮 ***El Pont dels Jueus*.** Barcelona: Edicions 62, 2009. **GN Gir**

🕮 ***La Venjança del bandoler*.** Barcelona: Columna, 2008. **N Gir**

BIBLIOTECA BAC DE RODA.

C. d'en Bac de Roda, 1 bis.
08510. Roda de Ter.
Tel.: 938540077.
A/e: b.rodadeter.br@diba.cat
Web: www.rodadeter.cat/biblioteca

BIBLIOTECA
BAC DE RODA

amb la col·laboració de
Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

© Biblioteca Bac de Roda, 2012